

לאסוקי שמעתא – סיכום הלכתי על סדר הדף (עם לשון השו"ע במודגש)

דף נג

א. במתנה ב. גדר ופרץ. ג. נתן צורו. ד-ה. ב' שדות ומוצר. ז. ב' בתים. ז. העמיד דלותות. ח. סייד וכייר. ט. המציג מצער.

א. שאל רב הנוטן מתנה לחבריו והליך המקבל להחזיק שלא בפני הנוטן האם צריך לומר לו לך חזק וקני (כמו במכר שצער לו) או כיוון שנוטן בעין יפה אין צריך לומר לו. אמר שמואל אם במכר שקובל מעתה צריך לומר לו כל שכן במתנה שלא קיבל מעתה שצער לו. והולכה כשםואל (חו"מ קצב, ב. והובא לעיל סוף דף נב).

ב. געל או גדר או פרץ כל שהוא והועל במשישו הרוי זה קנה (קצב, א). גדר כל שהוא כיצד היה שם גדר והוא עולים בו בנחת והוסיף עליו כל שהוא והשלימו לעשרה (ויב"א¹⁰⁹ אפלו פחوت מעשרה, רמ"א) ונמצא שאין עולים אלא בדוחק הרוי זה הועל וקני. פרץ כל שהוא כיצד היה שם פרצה והוא נוכנים בה בדוחק והרהייה כל שהוא עד שנמצא נוכנים בריוח הרוי זה הועל וקני. (קצב, ד' וה').

ג. נתן צורו והועל כגן שחיבר בו המים לשדה (פי' שהיה מקום בגדר שייצאו ממנו המים וסתם אותו כדי שיישארו המים בשדה להשקתו, סמ"ע) או נטל צורו והועל כגן שפתח בנטילתו המים לשדה (שנintel צורו בגדר למטה כדי שיינכוו שם המים להשקתו, סמ"ע) קנה וכן כל כיווץ זהה. אבל אם ראה את המים בא להזיק הקרע וגעל ונתן צורו ומנעה (או שנintel צורו ופתח שייצאו המים, רמ"א) לא קנה שישילוק ההיזוק איינו קונה (שהוא מבירה Ari מנכסי חברו ומשיבabicתו של ישראל מזויים להציג ממון חבריהם מן ההיזוק, רשב"מ) אלא הבאת התועלת קונה (שהוא מעשה בעלות, רשב"מ).

(קצב, ו.).

ד. שתי שדות בנכסי הגדר ומוצר (פי' כמו במשועל הכרמיים שעובריהם בו בני אדם משדה לשדה, ערוך. רמ"א ערה, ד) אחד ביןיהם החזיק באחד מהם לknothה החזיק בה לknothה ולknothot את חברתה זו שהחזיק בה קנה אבל חברתה לא קנה החזיק בה כדי לknothot חברתה לא קנה אחת מהן חברתה מפני שלא החזיק בה ואלה מפני שלא החזיק בה כדי לknothה (חו"מ ערה, ח).

ה. החזיק בה לknothה ולknothot את חברתה ואת המוצר שביניהם או שהחזיק במוצר לknothot את שתיהן הרוי זה ספק ואם בא אחר והחזיק בה כדי לknothה זכה האחרון (שם, ט) כיון שהחזקת הראשון מספק מעמידין אותה בחזקת האחרון שהחזקתו ברורה (בהג' בשם ה"ה).

ו. שני בתים זה לפניהם מזה ויש לפנימי דרישת רgel על החיצון לצאת לרשות הרבים דרכו ונמצא החיצון משועבד לפנימי ואין פנימי משועבד לחיצון. החזיק בחיצון לknothו קנוו לknothot אותו ואת הפנימי החיצון קנה פנימי לא קנה. לknothot את הפנימי אף החיצון לא קנה וכן אם החזיק בפנימי לknothot החיצון אף פנימי לא קנה אבל החזיק בפנימי לknothot שנייהם קנה¹¹⁰ שניהם שהחיצון משועבד לו לknothot פנימי קנוו.

ז. הבונה פלטרין גדולים בנכסי הגדר ובא אחד והעמיד להם דלותות קנה האחרון שהראשון לא עשה בגוף הארץ כלום והרי הוא כמו שעשה גל אבניים שאינו קונה שהרי לא הועל בגדר זה מפני שהוא רחב יותר ומפולש ואין צורת אותו הבונן מועלת עד שיעמיד דלותות (חו"מ ערה, כא).

¹⁰⁹ ז' הטור וויב"א דזה דקאמר הגמרא בגן שלא היה גבוה ושהשלמה לעשרה אוראה דמלתא נקט דכל שהשלמו לעשרה הוה הci (פי' שמתהולה הוי יכולם לעליו בריה והשתא בדוחק) וזה בפחות מעשרה אם הוא בה העינו עכ"ל. ור"ל בגן שיש מקום מדורן ושיפוע המכותול ולהזוז שהיא בינוי ע"ג תל Dao במקצת כל דהו מונע שאין יכולם לכנות בה עד (סמ"ע). וויב"א זה הוא רשב"מ, ודבר המחבר הם לשון הרמב"ם.

¹¹⁰ אבל אריסטה הרי"פ והרמב"ם וכ"כ בשו"ע: וכן שני בתים זה לפניהם מזה שהחזיק באחד מהם לknothot ולknothot את השני לא קנה אלא זו שהחזיק בו בלבד החזיק באחד מהם כדי לknothot את השני אף זה שהחזיק בו לא קנה וכותב ב"י בשם ה"ר ז' שהיא גירושת האגונים וכותב עוד שנ"ל אבל כה"ג הקדמוניים היו בקיאים ביזור בגירסאות וכותתייהו נק託ין (בא"ג) אבל הרמ"א כתוב הגה וויב"אadam החזיק בפנימי כדי לknothot עם החיצון קנה שניתם (טור בשם רשב"מ והרא"ש עכ"ל ח"מ ערה, י).

¹¹¹ הaga וויב"א דה"ה אם עשה הראשון דלותות ולא געל ובא שני וגעל קנה שני. ועי"ש עוד שנחלקו הפסוקים אם בנה בעצים ובבניים שלו אם וכיה שני בכל או שבזה הקרע הפקר שאומר אטול עצי ובוני וכל דלים גבר. ועוד מחלוקת אם חפר יסודות ובנן המועל.

ת. יש דברים רבים שם החזיק בהם הלווח לא קנה ואם החזיק באחת מהם בנכסי הגר או נכסי הפקר קנה כיitzד המוצא פלטרין גדולים בוגדים בנכסי הגר או בנכסי הפקר וסיד בהם סיד אחד או כיר בהם כיר אחד (שהקק צויר) כגון אמה אחת או יותר כנגד הפתחה קנה (שם, יג).

ט. אמר רב עמרם הלכה זו אמר רב שששת: המציג מציאות בנכסי הגר (פי ששתה סדרנים וכיו"ב על הקרקע כיוון שייפה הקרקע בהצעתו קנה ¹¹² (למ"א: ו"א דוקא שכוב על המציאות דהואיל וננהן מז גוף הקרקע וגם הציעו אותן קנה. [ערך שלחן עלייו י"א דקנה] שם, טו. והאייך רב שששת עינינו להביא ראייה לדין זה מברייתא דתניא עבד נקנה בחזקה וכיitzד התריר לו מגעלו או שהגעיל לו מגעלו או שהוליך כליו אחריו לבית המרחץ או שהפשיטו או סכו או גרדו או הלבישו או הגביה את רבו קנה ¹¹³ ל"א שה"ה אם הגביהו רבו (קצוי, ג). דכיון שננהן האדון מגוף העבד קנוו וה"ה בקרקע של גר כיוון שננהן מגופה שכוב עלייה קנהה ¹¹⁴.

---

¹¹² כתוב הרב המגיד דהוי כציר וכיר שקנה בנכסי הגר ושזה הפרוש הוא עיקר ושלזה הסכים הרב אבן מגאש (בה"ג) והי"א ברמ"א הוא פירשב"ם.

¹¹³ הוא חילוקת בברייתא של"ק הגביה העבד את רבו קנה האדון את העבד אבל אם הגביה האדון את העבד לא קנוו ור"ש אומר קנה מדין הגביה שיעדיפה מחזקת. ופסק הרמב"ם כר"ש (ועי בה"ג וביהגר"א).

¹¹⁴ והקשה הלחם משנה על פירוש הרב המגיד בשם הר"י מגאש שהמציע מציאות קנה מדין ציר וכיר אויה ראייה מביא מחזקת בעבד, דהtram שהוא הנהה מגופו של העבד קנוו משא"כ קישוט נכסי הגר אויה הנהה יש לו מגוף הקרקע. ותירץ דיל' לפ"ז זה שכונת הברייתא שה"ה אם רבו הרחיזו וסכו וכו' לעבד שקנה (דרך בהגביה פלגי תנאי) משום יפי העבד.

Rav E. Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés